

[Justitsministeren]

Vi har også gennemført en undersøgelse af det sikkerhedsmæssige aspekt omkring disse ID-kort. Rigspolitichefembedet har lavet en meget nøje analyse af dokumentets sikkerheden i ID-kortene, som jo også er vigtig i forhold til det sikkerhedsmæssige aspekt. Disse undersøgelser har vist, at kortet sikkerhedsmæssigt rangerer på niveau med pas fra det tidligere Jugoslavien. Identitetskortet indeholder oplysninger om såvel fødested som bopælssted for den person, som kortet er udstedt til, og det vil normalt have en gyldighed på 10 år.

Vi har også foretaget en sammenligning mellem disse legitimationskort og de krav til indrejselegitimation, som følger af udlændingeloven. Vi mangler stadig væk nogle oplysninger, bl.a. om udstederen og om forholdene i området i øvrigt.

Selv om vi fortsat arbejder på fuld kraft for at få de fornødne informationer frem, er det min opfattelse, at enhver tvivl også i denne situation bør komme personer fra Bosnien-Herzegovina til gode. Derfor vil Justitsministeriet udsende en supplerende instruks til Udenrigsministeriet, Rigspolitichefen og Direktoratet for Udlændinge om, at bosniske identitetskort som en midlertidig ordning kan anvendes som rejselegitimation i forbindelse med indrejse til Danmark. Det betyder, at legitimationskortet dels kan anvendes som supplement til et tidligere jugoslavisk pas – man kan f.eks. forestille sig et pas udstedt i andre dele af landet og så dette legitimationskort – og dels kan ID-kortet anvendes som selvstændig rejselegitimation ved indrejse i Danmark.

Jeg tænker mig, at dette skal være en midlertidig ordning, som løber frem til den 1. december 1992, med det sigte, at vi i den mellemliggende periode kan indhente alle yderligere oplysninger. Det udelukker selvfølgelig ikke, at ordningen kan fortsætte, eller at der kan ske ændringer i den; det må vi gøre op på det tidspunkt.

Men jeg vil altså gerne understrege, at der intet er i indrejsetallet og sammensætningen af dem, der rejser ind i Danmark, som tyder på, at dette har givet særlige problemer.

Det har også været et centralt spørgsmål i debatten om den midlertidige opholdstilladelse, om nogle af de mere end 4.000, der allerede er kommet ind i Danmark, kan få en midlertidig opholdstilladelse. Jeg har tilkendegivet, at

det spørgsmål vil jeg meget gerne undersøge og drøfte nærmere.

Jeg må dog sige ganske klart, at der selvfølgelig ikke kan blive tale om, at samtlige de 4.000, der er rejst ind i landet, får en midlertidig opholdstilladelse. Det ville være fuldstændig urimeligt, alene af den grund, at et ikke uvæsentligt antal kommer fra dele af det tidligere Jugoslavien, hvor man bedømmer, at de hverken efter udlændingeloven eller efter de kriterier, som FN har lagt til grund, vil være berettiget til at modtage en sådan midlertidig opholdstilladelse. Derfor gælder det om, at vi finder en definition på de grupper, som eventuelt ville kunne blive omfattet.

Fru Elisabeth Arnold sagde nok så flot, at UNHCR gerne ville hjælpe os med at sende dem tilbage, og nu var der ikke flere problemer, når det gjaldt midlertidigt asyl. Nu skal jeg ikke genoptage gamle diskussioner her i Folketinget, men må jeg minde om, at det trods alt ikke er længe siden, vi havde en situation omkring et antal mennesker – palæstinsere – her i landet, hvis sager havde været afgjort i samtlige led gentagne gange, hvor der forelå alle betingelser for, at der kunne træffes en beslutning, og hvor man alligevel til sidst vedtog en lovgivning her i Folketinget, som gjorde dette illusorisk og satte udlændingeloven ud af kraft. Det er også i det lys, man må se diskussionen.

Fru Pia Kjærsgaard stillede mig en række spørgsmål, men jeg kan se, at jeg har opbrugt min taletid, selv om ministres er rigelig. Derfor jeg vil gerne vende tilbage under den videre debat og besvare nogle af disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne først sige tak til ministeren for det imødekommende svar på spørgsmålene om eventuelle andre personer, der kunne komme i betragtning i forbindelse med midlertidigt asyl. Jeg syntes, det lovede godt for den kommende udvalgsbehandling. Vi vil fra Det Radikale Venstres side være indstillet på at finde fornuftige kriterier, som kan afgrænse den personkreds, der har et reelt behov for at få beskyttelse hos os.

Men så kan jeg ikke tilbageholde et lille hjertesuk over, at ministeren nu tager fat på at diskutere den praktiske gennemførelse af vi-